

ת"פ 53642/05 - מדינת ישראל נגד רומן לוייטן

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 21-05-53642 מדינת ישראל נ' לוייטן (עצור/אסיר בפיקוח)

לפני כבוד השופט ארז פורת
מדינת ישראל
המאשימה

נגד
רומן לוייטן (עצור בפיקוח) ת"ז 312655327
הנאשם

הכרעת דין

1. כתוב האישום מיחס לנאשם עבירות שעוניין מעשה של חבלה בכונה מחמירה והחזקת סיכון שלא כדין. על פי הנטען, ביום ה-21/5/12 והימים אז, ימי מבצע "שומר חומות", סמוך לשעה 22:50, התקהלו עשרה אנשים באזרע צומת ברניצקי אשר באור עקיבא, כשהחלקים אוחז דגלי ישראל, חלקם אלות וחלקם צועקים קריאות בגנות האוכלוסייה הערבית. חלק מהמשתפים בהתקלות אף השילכו אלות ובניינים לעבר כלי רכב שהחלפו במקום, כשבתו שבחם מצויים נסעים ממוצא ערבי. חלק מהמתkehלים אף הציתו צמיגים והשליכו אבנים וחפצים לעבר כוחות המשטרה שהיו במקום.

במצב דברים זה, נטען כי סמוך לשעה 23:00 לאזרע תחנת דלק ששוכנה לצומת האמור, כעשרים איש, ביניהם, הנאשם שהחזיק סיכון על גופו. אותם אנשים שהתקרבו לתחנת הדלק, הבחינו במתлон, אזרח ערבי שנקלע למקום באקראי, הפילווהו ארضا ותקפו אותו בידיים באמצעות חפצים ומקלות, בעטו בו ודקרוו בסיכון למטרת לגרום לו חבלה חמורה או נכות, וזאת מתוך מניע לאומני-אידיאולוגי.

לאחר תקיפת המתلون, כאמור, נחלצו לשיער לו שוטרים ואזרחים, אשר הרחיקו את התקופים מהמתлон. בשלב זה נטען כי הנאשם תקף את המתلون בכך שהוא בראשו באמצעות מוט שאחז בידו בכונה לגרום לו חבלה חמורה, אף כאן על בסיס מניע לאומני-אידיאולוגי.

2. בשל מעשי התקיפה שנעשו בו, נחבל המתلون, כמפורט בסעיף 7 לכתב אישום. הוא נדרש לטיפול רפואי והוא מאושפז במשר יום בבית חולים.

3. הנאשם כפר כפירה כללית במיחס לו ומשכך, באה בפני פרשת הראיות. עיקר הדיון נסב על שאלת

עמוד 1

כל הזכויות שמורות לאתר פסקין דין - oz.verdicts.co.il

מעורבות הנאשם באירוע, כשעוצם פציעת המתלון באירוע לא הייתה שנייה במחולוקת.

4. באו בפניו מספר עדים שהודיעו על התרחשויות ההתקלות המתוארת בחלוקת בכתב האישום, ועל כי מטרת חלק מהמתקהלים הייתה לאייר ערבים באזור ולפגוע בהם. כך העד סתיו נעמן תיאר כי נאלץ להחביא במיחס שניים מעובדי הערבים שנכחו במקום, על מנת למנוע מהמתקהלים לפגוע בהם. עוד הוסיף העד כי שמע חלק מהמתקהלים שהם מחפשים במפורש ערבים. העד הדגיש כי "לא ידעתי אם הכוונה שלהם הייתה להרוג או רק להפחיד" (עמ' 5 לפroxט' עדותו ש' 17).

5. המתalon עצמו מסר כי הגיעו למקום ההתקלות, והוא הוכה על ידי אנשים רבים "מעל 500 איש אולי הרביצו לי" (עמ' 10 לפroxט' עדותו ש' 26), והוא אינו יכול לזהות מי מתוקפיו. המתalon מסר כי התקופים אחזו מקלות, אלות וברזלים. לדבריו, בשלב הcationו, איבד את ההכרה והtauור רך בבית חולים. הוא ציין כי יהודי אחד שהכיר את משפחתו, הוא שהציגו. המתalon מסר כי אינו יודע את הנאשם כמי שהשתתף בהcationו. עוד ציין המתalon כי נזכר באמצעות סיכון יפנית (עמ' 14 לפroxט' עדותו ש' 23 ואילך).

6. המשימה בססה את ראיותיה באשר למשעי הנאשם בתבוסת על עדויות שוטרים שנכחו במקום והעידו על אודות מעשי הנאשם:

רש"ל רביע קדור, שוטר בתחנת חדרה, העיד, כפי שאף ציין בת/8, כי נכח בהתקלות ומשהבו שמדוברת תקיפה בין מיעוטים, ורק רימון הלם כדי לפזר את התקופים. לדבריו, הבחן בנאשם שהגיע ונתקל למתalon "מכה בראש" באמצעות אלה או מקל (ראה ת/8).

העד קדור ציין בת/8 כי השוטר תאמיר פרחאת "קפץ עליו, עצר אותו", שכוכונתו לנאשם. בעדותו בבייהם"ש דיקק קדור כי המתalon היה מצוי מולו כשהנאשם "הגע מהצד שלו הצפוני", אז הבחן כי הנאשם מכאה את המתalon בראשו, מכאה אחת ואז "באותה השניה השוטר תאמיר הגע אליו ביחד והשליב את הנאשם" (פרוט' עדותו עמ' 18 ש' 18). בשלב זה היה העד במרחק של כ-2 מטרים מהנאשם (ראה ת/8א').

העד קדור הוסיף כי בזמן שהוליך את הנאשם לאחר שנאזק, הבחן בפלוני המנסה לשלווף סיכון מכיסו האחורי במכנסיו של הנאשם. העד ציין כי אותו פלוני "נדבק אליו בזמן שנחננו מלווים את החשוד, הם דיברו כמה מילים ברוסית" (שם, עמ' 20 לפroxט' עדותו ש' 1). העד הטיעים כי שראה את אותו פלוני מושיט יד לכיס הנאשם "הבנתי שהוא לא תקין", ואז שלח את ידו שלו והוציא את אותה הסיכון מהכיס ותפסה.

העד קדור ציין כי לא הבחן עם איזו יד היכה הנאשם בראש המתalon ואף לא היכן בבדיקה פגעה המכה

בראשו.

7. השוטר תאמיר פרחת מסר כי נכח בהתקלות המדווחת בתיק זה, ולאחר שכח משטרה פיזר את המטען מסביב למתלון שהותקף, הבחן בנאשם שתפס מקל לבן ביד ימין ורץ לכיוון הפצע (הוא המתלון - א.פ.). העד רץ אחריו וטופס אותו, כשלדבריו, הנאשם כבר הספיק להכות בפניו של המתלון. בעודו בביham"ש הדגיש כי מיד כשהנאשם נתן את המכחה למתלון, הוא הגיע מאחוריו וחיבק אותו (עמ' 13 לפרט' עדותו ש' 30). העד ייחד עם השוטר אורן, הם שהשתלטו על הנאשם שהתנגד למשטרה ואף ניסה להמלט. העד והשוטר אורן הובילו את הנאשם לנידית ובטרם עלייה לנידית העבירו את הנאשם לשוטר קדר "שביצע עליו חיפוש לפניה לעלייה לנידית ונטרס עליו סכין" (ראא ת/10).
8. אף השוטר אורן דורנאי נכח במקום ההתקלות המוצכר ביום האירוע. העד מסר כי הבחן באדם שהותקף על ידי המטען והתיישב על המדרוכה, ונראה חבול בפניו. העד ושוטרים נוספים עסכו בהרחקת כל מי שניסה להקרב אליו פצע. העד ציין כי הבחן בנאשם, המגיח מבין האנשים, ובידו חפץ ארוך בצלע לבן, כשהוא מתקרב לאוטו אדם פצע. העד הבחן כי הנאשם מניף את החפץ בידו השמאלית לעבר אותו פצע כדי להכוונו, ואז השוטר תאמיר פרחת, יחד עם אחרים, זינקו לעברו והחפץ נפל לידי. העד ציין כי סייע בהרחקת אנשים "שניסו למנוע את מעצרו" של הנאשם (ראא ת/9). העד אורן עמד על דעתו כי הנאשם טרם הספיק להכות באמצעות המקל שאחז, שכן נעצר קודם לכן על ידי השוטר תאמיר (פרט' עדותו עמ' 22 ש' 14-13).
9. השוטר אליאס רמלאי מסר בעדותו כי נכח במקום ההתקלות ועסק בניסיון להגן על כלי הרכב שהלפו面前 המתקלים, שחלקם ניסה לפגוע בכלים הרכבי. לפתע הבחן בנאשם, אשר רודף עם אלה בידו אחריו בן אדם אחר, שאף הוא רץ (עמ' 28 לפרט' עדותו ש' 13-14). בהמשך עדותו ציין כי הבחן שהנאשם רק מניף את האלה בה אחז אך "לא זוכר בדיק אם זה פגע או לא" (עמ' 29 לפרט' עדותו ש' 5).
10. השוטר שאל בورد, שזכה אף הוא בزيارة ההתקלות ביום האירוע, הבחן כי אדם תושב הכפר ג'סר הותקף, ולדבריו לא יכול היה לראות מי תקף את המתלון. העד הבחן באנשי מד"א המנסים לטפל בפצע "וראייתי המון סביבו שמנסים לתקוף אותו" (עמ' 29 לפרט' עדותו ש' 2).
11. בשלב זה, העד בורד עמד כחוצה בין המטען לבין הפצע ומטפלו. העד מסר כי בכל זמן נוכחותו סמור לפצע לא הבחן "שהצlichו להגע אליו" (עמ' 30 לפרט' עדותו ש' 2).

בעצמו על ידי אלמוני, נפל על הרצפה ואז הרים מקל, העיף אותו במטרה להגן על עצמו "ולא ידעimenti פגעת" (ת/23 עמ' 3 ש' 27 וכן ת/14 עמ' 7 ש' 13). הנאשם ציין כי לא הגיע במתכוון לאוותה התקהלות וכי מרגע שעזב את רכבו ועד שנעצר, חלפה כדקה (ת/14 עמ' 4 ש' 48). הנאשם הבהיר כי נשא בכיסו סכין, הבהיר כי קרא קריאות גזעניות במהלך שהותו במקום וכן הבהיר כל תקיפה מכוננת מצדיו כלפי המתלוון. לדבריו, "כשרבתי עם המקל שם, עם (צ"ל "אם") פגעת באוותה בחורץ'יך זה לא היה מכוון אליו. זה היה בתוך ברגן ולא בגל שיוא ערבי ולא בגל משחו צזה" (ת/14 עמ' 8 ש' 174).

12. מהתיעוד הרפואי שהוגש לגבי המתלוון, עולה כי הוא נזכר ברגל ימין, אזור הירך, ו-3 דקירות בראשו. מת/6 עולה כי בראשו של המתלוון נמצא חתכים באחור הקركפת. לא צוינו פגעות וחבלות בפניו של המתלוון.

13. על גבי להב הסcin שנטפסה, על פי גרסת השוטרים, בכיסו של הנאשם, נמצא שרידי דם המתאיםים לפרט A.N.D של המתלוון (ראה ת/34, ת/28). טביעות אצבע של מאן דהוא לא נמצא על גבי הסcin (ת/28).

קביעת ממצאי עובדה:

14. בחינת מסכת הראיות בכללוֹתָה, הביאוני לאמץ את גרסת השוטרים באשר לריחוק הפיזי שהיה בין הנאשם למתלוון בסמוך לפני ההתרחשות האירוע שבסכנת האישום. השוטרים ציינו, כחוט השני בעודיעותיהם, כי הנאשם רץ ויצא מתחוך קבוצת אנשים, התקrab למתלוון כשהוא מצויד במקל וביקש לפגוע בו באמצעות המקל. כך ציין השוטר קדור: "הנ帀ם בא עם מקל ונתן לו מכח בראש" (עמ' 18 לפרט' עדותו ש' 9). כך גם בזיכרון מטעם עד זה צוין: "הבחןתי בו מגיח ונונט מכח בעזרת אלה" (ת/8 א').

העד אורן ציין אף הוא בדו"ח הפעולה מטעמו כי הבחן בנאשם "ויצא מבין האנשים עם חפץ ארוך... לכיוון הקורבן..." (ת/9). גם העד ת אמר פרחאת ציין כי הבחן בנאשם כשהוא רץ לכיוון המתלוון (ת/10). בזיכרון הבהירה מטעם העד הوطעם כי "הבחןתי בחשוד ויצא מתחוך המהונ עם מקל" (ת/11). גם העד רמאלי הבחן בנאשם רודף אחרי בן מיעוטים (ת/22).

הנה כי כן, כלל העדים מတירים מצב בו הנאשם מתקרב לעבר המתלוון כשהוא בעמידה ואוחז מעין מקל. הנאשם אף נעצר כשהשוטר פרחאת מצין "הורדתי אותו לרצפה" (ת/10). כלל העדים מאוחדים אףו בתיאור כי הנאשם היה במצב של עמידה כשהתקrab למתלוון. גרסת הנאשם בעניין זה מתפתחת וחסרת כל היגיון: באמرتתו הראשונה מסר כי שנכנס לתוך המולה, קיבל שני אגרופים ותגובה הרים מקל והחל להעיפו לכל היכוונים, זו גרסתו באמרתה הראשונה והשנייה. באמרתה השלישי מסר כי הרים את המקל רק אחרי שנפל, ובמקל שמצא נפנף לכל עבר כדי להתגונן מפני השтолלות המהונ.

بعدותו בפני ביהם"ש ציין הנאשם כי כשהחל "הבלאגן", כהגדרתו, הוא נפל, מצא מקלט על הרצתה, ואז **קם**, הרים את המקלט ואז "AIR שעם המקלט עמדתי פתאום קפצו עלי מאחורה" (עמ' 43 לפרט) עדותו ש' 19). גרסתו של הנאשם מתחفت באופן מובהק ולפתע, מופיע שלב בו הנאשם קם כשהמקלט בידו, עניין המתישב בדיקוק עם "סיפור המסתגרת" שראו השוטרים עובר למעצרו של הנאשם.

מלבד זאת, גרסת הנאשם מעוררת חוסר היגיון: באקראי נקלע להפגנה והתקהלות, מיזמתו ולא כל סיבה הגיונית, בחר להיכנס לעובי האரוע, לזרה בה הבחן בה캐ה של אדם, והכל מטעמי סקרנות. קשה עד מאד לקבל התנגדות חסרת הגון שכזה, במיוחד שעיה מלאה באמירות המבטות תחושת אשמה "לא משחק אותה צדיק גדול", וכן "הקטע של המכות זה נכון. רבנו" (ראוי ת/23). מי שנקלע לאירוע אליהם ומגידר עצמו חלק מהריב, ומתאר את מעשייו באופן מתחפת כדי לשווות להם הגון מינימלי, פשוט אינו אומראמת. אין לי יסוד לפkapק בעדויות שלושת השוטרים - פרחאת, אורן וקדרו בדבר תיאורם כי הנאשם, במופרד מהקהל הסובב, התקרב למתלון כשתלה בידו והוא אינו בעיצומו של הליך התגוננות עצמית, ומוציא בעמידה והתקדמות יזומה כלפי המתלון.

טענת הנאשם הבורורה כי "לא יצאתי מכל ההמון זהה... הנפתי את המוט בתוך ההמון" (ת/14 עמ' 5 ש' 90-88), נסתרת, כאמור, חזיתית, בתיאור השוטרים כי הנאשם יצא אל מחוץ להמון שמסביבו והתקרב אל המתלון כשהוא אוחז באלה. השוטרים תיארו כי הארוע התרחש ממש מול עיניהם, ואין לי כל יסוד לפkapק בתיאורם את סיפור המסתגרת. גם נסיבות מעצרו של הנאשם על ידי העד פרחאת: חיבורו מאחור על ידי השוטר, מלמדות כי הנאשם עמד בעת שהתקרב למתלון, ובידו היה המקלט שמיד נפל עם חיבורו על ידי השוטר.

נוכח קביעתי זו, מ Mills נדחית טענת הנאשם כי היכה באלה בהיותו בקרבת אנשים אחרים וכדי להגן על עצמו. שומה לקבוע מה בדיקוק עשה הנאשם עת יצא מההמון כשבידו אלה, והאם הספיק לפגוע במתלון או נעצר בטרם פגע בו.

.15 בחינת כלל עדויות השוטרים שהיו לאורע מביאה למסקנה, לפיה יש לקבוע כי הנאשם רק הניח את המקלט בו אחז, כשהוא מנסה לחבוט במתלון, אך נעצר בטרם הספיק למש את הה캐ה עצמה. זו הייתה עדותו הבורורה של השוטר אורן דורנאי, שהARIOע התרחש ממש לנגד עיניו. בחינת עדויות השוטרים קדרו ופרחאת מעליה כי שדה ראייתם היה מוגבל ומכל מקום, ברוי כי מיד כשהנายน הניח את ידו, הוא נעצר על ידי השוטר פרחאת.

נותר ספק מלפני שמא העדים קדרו ופרחאת נתו להשלמת הסצנה העובדתית שתיארו, בפרטם שלא חזו בעצמם, ורק נדמה היה להם, בהתבסס על רצף האירועים: הנפת הידomid אחר כך נפילת האלה לקרקע, כי נעשה אכן חבטה לראש המתלון, אך העד דורנאי ש היה בסמוך וראה את ההתראות העובדתית כולה, מבלתי שנטל חלק בהפסקת מעשה התקיפה, הוא בלבד שראה את שאரע באופן מדוייק.

اذכיר כי מדובר באירוע בו המתלוון הוכה והותקף על ידי רבים אחרים ואפשר כי העדים, שראו את מגמת התקיפה על ידי הנאשם, מעטרו בסמך מאד לפגיעה האלה בגוף המתלוון, ומайдע את הפגיעות במתלוון, נטו לחבר את הנזפת האלה עם הפגיעות בגוף המתלוון וליחס למכת האלה מכיה שבפועל לא פגעה במתלוון.

תמייה למסקנה זו יש למצאו בתיעוד הרפואי ובתמונות המתלוון, שלא כללו חבלות ראש (חתכים בקרקפת הראש היו אף אין מקרים יכול להיות מושבר בחבטה ממצב של עמידה שעשו שהמתלוון שרוע על הארץ). במצב זהה האלה, שהונפה מעלה, יכולה לפגוע בפנים או בקדמת הראש אך לא באחורי.

אצין כי בתיעוד הרפואי צוין שבראש הנאשם נמצאו "דקירות" (ראה ת/7, מסמך מאות ביה"ח הלליפה מיום 13/5/21 ובסיומו ביקור במחלקה לרפואה דחופה), אף אין אזכור למכתות הנובעות מחבטה המקל.

16. מהראיות שבאו בפניי, אני קובע כי בכיס מכנס הנאשם אכן הייתה הסכין שנתפסה (ת/8 ב'). בעניין זה העיד השוטר קדור באופן ברור את שراءה בת/8 א', הבהיר במפורש כי תפס את הסכין בתוך כיסו של הנאשם, כשהוא מונע מאדם אחר להושיט ידו לאותו כיס. את גרסת השוטר, כאמור, היה צמוד לנימוק באותו שלב, אין סיבה שלא לאמץ. בענייננו פועלות חזקה שבעובדה, לפיה מהימצאות הסכין בכיס הנאשם, הייתה לו מודעות להימצאותה שם. חזקה עובדתית זו אמונה ניתנת לשתייה אלא שלטוני, הנאשם לא הצליח בכך (השווה ע"פ 611/80 מטוסיאן נ' מדינת ישראל (פ"ד) לח(4) 85).

מלבד האמור, לנימוק התנהגות מחשידה: כעולה מעדות השוטר, הנאשם שוחח עם אותו אלמוני שהושיט את ידו ברוסית "הם דיברו כמה מילים ברוסית. אני לא דובר את השפה" (עמ' 20 לפרט' עדותו של קדור), כשאותו אחר "התעקש" להימנע לנימוק ללא סיבה נראית לעין. הנאשם ראה להכחיש את כלל הסיטואציה ולא נתן הסבר להימצאות הסכין, כאשר הייתה לו סיבה ממשית להרחק עצמו ממנה בשל הימצאות דם המתלוון על להבה (ראה ת/28 ות/34). התנהלות זו דזוקה מחזקת את החזקה העובדתית בדבר מודעות הנאשם להימצאות הסכין בכיסו.

לא מצאתי בטיעוני ההגנה, בעניין עיתוי האזהרת הנאשם בעניין הימצאות הסכין, משום קרוסום במהימנות השוטרים, ובעיקר השוטר קדור לעניין עצם מציאת סכין בכיס מכנס הנאשם. דו"ח הפעולה של השוטר פרחאת נכתב בדייעבד, לאחר האירוע ובסיומו, שאז עובdet מציאת הסכין כבר הייתה ידועה ומכאן קצירה הדרך לכדי רישום בלתי מדויק של עיתוי האזהרה בעניין הימצאות הסכין, כעולה מת/10. מדובר בסכין שנתפסה והוגשה כראייה ואין לייסוד לפkapק בתיאור השוטרים את נסיבות תפיסתה, בייחוד נוכח התנהגותו המחשידה של הנאשם בעניין, כמוובא לעיל. זאת ועוד, בחקירתו הנגדית בבית המשפט טען הנאשם גרסה כבושה, לראשונה, לפיה שמע מהשוטרים שישבו לידיו בתחנת המשטרה כי הסכין נתפסה

אצל אחר ולא על גופו של הנאשם (פרוט' עדות הנאשם עמ' 49 ש' 23 ואילך). טענה זו לא הועלתה על ידי הנאשם בתגובהו לaiושם ואף לא באמירותיו בחקירה. גרסה חדשה זו נראית בעיניו כניסיונו נושא נוספת להרחקת הנאשם מהימצאות הסכין בכלו.

17. נכון המבואר לעיל, אני קובע כי בעת מעצרו נתפסה בכיס מכנסו הנאשם סכין שעלה להבה שרידי דם של המתлонן בתיק.

המסקנות המשפטיות הנובעות מהתשתיית העובדתית:

18. לנאם יוכסה עבירה שעוניינה מעשה טרור של חבלה בכוננה חמירה. "יאמר מיד: לא הובאה כל ראייה כי הנאשם השתמש בעצמו בסכין שנטפסה על גופו לצורך תקיפת או פצעת המתлонן או אחרים. לא באה כל ראייה של מי שטען כי זהה במעשה שכזה על ידי הנאשם, אף לא מפני המתлонן עצמו. אף טענת המשasma כי הנאשם חבר לזרים ואחראי, אפוא, מבצע בצוותא, לא הוכחה כלל. לא באה כל ראייה בשאלת עיתוי הגעת הנאשם לתקנות ואמ' אין כל ראייה כי הגיע למקום באופן מכוון בידעו מראש כי במקום התקנות. עניינים אלה כולן לא נבדקו על ידי החוקרים, לא בבדיקה המכשיר הסלולרי של הנאשם או באיכון כדי לבדוק מושך שהותו במקום עד שלב מעצרו.

מצויין כי אדם אחר היה מודע, כפי המסתמן, להימצאות הסכין בכיסו של הנאשם, אותו אחר לא נתפס, אופן הגעת הסכין אל הנאשם נותר ללא הסבר.

מאחר שהאינטראקטיה בין הנאשם למתרון התרחשה רק אחרי שהאחרון כבר היה ذكور ושרוע על הארץ, ומאחר שאין ראייה להימצאות הנאשם בסמוך למתרון בשלב קודם כלשהו לזה שנצפה על ידי השוטרים עובר למעצר הנאשם, ולאור ריבוי הנוכחים במקום והנסיבות ששורה באזרור תקיפת המתлонן, איני סבור כי הונחה תשתיית ראייתית להיסק כלשהו לחובת הנאשם לגבי דקירת המתلونן על ידו.

העובדת שאדם אחר הגיע לנאם וניסה להוציא את הסכין מכיסו, מלמדת כי הימצאות הסכין הייתה ידועה לוותו אחר, ומשלא נעצר ולא נחקיר, הדבר מקיים מגוון התרחשויות עובדיות באשר לאופן הגעת הסכין אל כיס הנאשם.

התמונה העובדתית שתיארו השוטרים, כאמור לעיל, שלגביה קבועה כי הנפת האלה על ידי הנאשם לא הגיע לכדי פגיעה במתרון בשל מעצרו על ידי שוטר, היא הבסיס היחיד לייחוס מעשה עבירה מצד הנאשם. משלא נעשה כל צעד חוקרי לבחינת חבירה מודעת מצד הנאשם טרם ההגעה, יש לבחון, בכל זאת, חבירה המבוצעת תוך כדי מעשה העבירה.

כבר נפסק כי "בairoע שנעשה בחסות המון יתכן מצב שלפיו כל יחיד מבין המהמון המשותף, אחראי מבצע בצוותא של פעולות המון במובן סעיף 29 לחוק העונשין, ובבר נפסק כי "גם שותפות ספונטנית, שותפות היא, וועשה היא עבריין למבצעים בצוותא", אולם גם "שותף ספונטני" צריך להיות שותף גם למחשבה הפלילית ולא רק למעשה כדי שיישאר באחריות.... ספק אם ניתן להסיק מודעות במידה הוואות הדרישה בהליך פלילי כאשר השותה במקום הייתה בת 10 דקות בלבד" (ע"פ 807/99 מדינת ישראל נ' עוזיאן פ"ד נג(5) 747, 756).

כאמור, עיתוי הגעת הנאשםכאן אינו ידוע ואף לא משך שהותו בהתקלות עד למעצרו. מכאן שגרסתו כי שהה באותו מקום זמן קצר ביותר לא נסתרה. בהדרך כל ראייה לשיתוף ריעוני או אחר טרם הגיעו למקום, אין ניתן לסתור את טענת הנאשם כי בשל סקרנותו נדחף לתוך המון, ושמכך, ועד השלב בו אחז באלה, לא היה אלא מתבונן מן הצד בארوع. הימצאות הסכין בכיסו הינה ראייה נסיבתית שאין כבוכה, בשים לב למצב הריאתי הכללי, בכך לבסס מסקנה משפטית באשר לשימוש בסכין מצד הנאשם דזוקא במהלך התקלות, או כי היה מודע לשימוש בה טרם שניסה להכות את המתלון, כפי שתואר לעיל.

.19. בחינת הגדרת "מעשה טרור" בחוק המאבק בטרור תשע"ו-2016, מעלה כי יסודותיה של ההגדירה לא הוכחו כאן כבדעי.

גם אם אין כי הנאשם פעל ממניע גזעני, נוכח אופיה של ההתקלות, כעולה מדברי העדים שנכחו באותו מקום, שהזכירו קרייאות בגנות הערבים (כך עדותם של נעמן סתווי ואמו שושנה סתווי), עדין אין לומר כי הם נעשו במטרה לעורר פחד או בהלה הציבור או במטרה לאלץ ממשלה או רשות שלטונית אחרת... לעשות מעשה או להימנע מעשיית מעשה". ודוק: מעשי הנאשם שהוכחו כאן לא נעשו באמצעות נשק הגדרתו בחוק המאבק בטרור, ולפיכך יש צורך בהוכחת כלל יסודותיו של "מעשה טרור" כמפורט בחוק המאבק בטרור.

.20. בחינת יסודות עבירות החבלה בכונה מחמירה מלמדת כי בין הפיזי עסקין למי שחייב לאחר חבלה חמורה או שאוחז בנשק פוגעני אחר ובאמצעותו מנסה לפגוע באדם ולגרום לו לחבלה חמורה, ובין המחשבה הפלילית הנדרש "הוכחת יסוד נפשי מסווג כונה מיוחדת לפגוע באדם, ואין די ברשלנות או פיזיות לגבי האפשרות של פגעה כאמור...לצורך הוכחת הכוונה המייחדת ניתן להסתפק בכך שהמערער צפה, אפשרות קרובה לוודאי, כי פועלותיו יגרמו לחבלה חמורה באדם" (ע"פ 5184/14 פלוני נ' מדינת ישראל פורסם בנובו - 3/8/2016). לעניין טיבו של "נשק פוגעני אחר", כבר נפסק כי גם כלי שיוצר למטרה בלתי אלימה יכול להחשב כנשק אם נעשה בו שימוש אלים במטרה לפגוע באמצעותו... ואם העצם הוא בעל פוטנציאל לגרום לחבלה" (ע"פ 5225/03 חבאס נ' מדינת ישראל פ"ד נח(25)).

.21. בסופה של יום, אני סבור כי יסודות סעיף 329 לכשעמו, ללא תוספת "מעשה טרור", שנלווה לו

בכתב האישום, אכן הוכחו כנדרש. מי שמנסה להכות באדם פצעו ושותת דם השروع על הקדקע באמצעות מעין מקל של מטאטא - העשיי ברזל וחולול, מקל שהנאשם אישר כי מסוג זהה שהוזג בפנוי, אכן אחז, צריך לצפות כי מעשהו יביא עמו לחבלה חמורה אצל יעד התקיפה. אפשר ומסקנה זו היתה משתנה לו נפגע העבירה היה אדם בריא עובר לתקיפה. משעסקיין בקרובן פצעו ושותת דם שאותו מבקשים לתקוף, הziיפיה הסבירה כי הכתת אדם במצב זהה תדרדר ביתר שאת את מצבו ותביא עמה תוצאה קשה יותר.

.22. תוצאת האמור היא שהנאשם מורשע בעבירה של גרים חבלה בכונה מחמירה, לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, זאת בשינוי מסעיף (א)(1) בו הואשם, וכן אני מרשיעו בעבירה שעוניינה החזקת אגרופן או סיכון שלא כדין, כפי שיוחסה לו.

הצדדים קיבלו עותקי הכרעת הדין.

ניתנה היום, י"א تمוז תשפ"ב, 10 يول' 2022, במעמד ב"כ המאשימה: עו"ד בני פסקל; ב"כ הנאשם: עו"ד יובל זמר והנאשם בעצמו.